

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **K.S., s.r.o.**, so sídlom T., IČO: X., právne zastúpeného: *JUDr. R.D., advokátom v B.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/11953-71409/2006/991050-r zo dňa 15.03.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/80/2007-20 zo dňa 03.07.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/80/2007-20 zo dňa 03. júla 2009 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/80/2007-32 zo dňa 18. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/11953-71409/2006/991050-r zo dňa 15.03.2007, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/83988/06/Hamb zo dňa 28.06.2006, ktorým správca dane podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi

ako daňovému subjektu rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia apríl, jún – december 2004 v sume 2 989 155,-- Sk. Daňový úrad Bratislava II odpočet dane neuznal, keďže žalobca ako platiteľ porušil ustanovenie § 20a ods. 1 písm. a/ a c/ zákona č. 289/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorých môže odpočítať daň, ak platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie vznikla daňová povinnosť a ak má daňový doklad, ktorý vyhotovil platiteľ. V dobe od mája 2004 správca dane odpočítanie dane neuznal, keďže zistil, že platiteľ porušil ustanovenie § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. v znení platnom od mája 2004, podľa ktorých právo odpočítať daň z tovaru vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť daň z tovaru, ktorú je povinný platiť daň z tovaru, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovaru, ktoré sú umu dodané. Tieto podmienky neboli splnené, pretože dodávateľ V.T., s.r.o., D. nebol už v roku 2004 registrovaný na daň z pridanej hodnoty. Daňová povinnosť žalobcovi ako platiteľovi nevznikla, keďže jeho dodávateľ nebol platiteľom dane, a teda ani nevystavil daňový doklad, ktorý môže vystaviť „platiteľ“.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku uviedol, že vzhľadom na jednoznačne stanovené zákonné podmienky pre uplatnenie práva na odpočítanie DPH bolo pre posúdenie veci postačujúce zistenie, či v danom prípade žalobcov dodávateľ tovarov, u ktorých si žalobca uplatnil odpočet DPH – V.T., s.r.o. v kontrolovanom období bol registrovaným platiteľom DPH. Oznámenie Daňového úradu Nitra I o tom, že uvedená spoločnosť v dotknutom období nebola platiteľom DPH bolo dostatočným podkladom pre záver, že žalobcom uplatnený odpočet DPH z tovarov dodaných spoločnosťou V.T., s.r.o. bol neoprávnený, v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že zákon č. 511/1992 Zb. poslednou vetou § 31 ods. 17, odpovedi príslušného daňového orgánu predmetným obsahom dáva povahu verejnej listiny (v zmysle § 134 O.s.p.), na základe čoho nie je potrebné dokazovať jej obsah v daňovom konaní o neoprávnenom odpočte DPH. Pokiaľ spoločnosť V. T., s.r.o. žalobcovi daň účtovala, hoci nebola jej platiteľom, uvádzala žalobcu do omylu, ktorého následkom bolo aj neoprávnené uplatnenie práv na odpočítanie dane z dodaných tovarov a preto bolo dôvodné DPH za predmetné obdobia napadnutými rozhodnutiami dodatočne vyrubiť.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že rozsudok krajského súdu nie je správny, pretože súd neúplne zistil skutkový stav veci, keďže nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Je nepochybné, že potvrdenie daňového úradu o tom, že spoločnosť V.T., s.r.o. v rozhodnom období nebola platiteľom DPH nemalo povahu verejnej listiny tak, ako to konštatuje krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože takéto potvrdenie nie je osobitným predpisom vyhlásené za verejnú listinu (§ 134 O.s.p.).

Podľa § 31 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. na žiadosť daňového subjektu správca dane oznámi, či iný daňový subjekt je registrovaný, alebo jeho registračné číslo podľa osobitných zákonov alebo mu potvrdí, či registračné číslo, ktoré daňový subjekt uviedol bolo inej

právnickej osobe alebo fyzickej osobe pridelené. Na účely daňového konania sa prihliada len na písomné oznámenie tejto skutočnosti.

Z textu zákona vyplýva, že fikcia pravdivosti takéhoto oznámenia platí len v daňovom konaní. V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalobca navrhoval vykonať dôkaz pripojením príslušného spisu Daňového úradu Nitra, ktorým by sa potvrdilo alebo vyvrátilo, či rozhodnutie o zrušení registrácie platiteľa DPH pre spoločnosť V.T., s.r.o. je právoplatné. Takýto dôkaz súd nevykonával a z tohto dôvodu je jeho rozhodnutie predčasné.

Podľa § 69 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z.z., ak osoba, ktorá nie je platiteľom uvedie vo faktúre alebo v inom doklade o predaji daň, je povinná zaplatiť túto daň. Z textu zákona vyplýva, že spoločnosť V.T., s.r.o. ako zdaniteľná osoba podľa § 3 ods. 1 zákona o DPH vo všetkých prípadoch, keď vo faktúrach uviedla daň bola povinná ju zaplatiť. Ak si teda žalobca uplatnil odpočet dane nevznikol týmto jeho konaním žiaden daňový únik. Dorubenie dane má ten následok, že DPH za dodaný tovar bude zaplatená duplicitne, tak dodávateľom tovaru ako aj odberateľom, žalobcom, ktorý si nemôže uplatniť právo na odpočet DPH. Z týchto dôvodov navrhoval, aby najvyšší súd rozhodol v zmysle § 250ja veta prvá O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 26.08.2009 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že zákon o DPH v žiadnom ustanovení nespája vznik nároku na odpočítanie dane s § 69 ods. 5 zákona o DPH, resp. so skutočnosťou, že mohol si daň odpočítať, ak nevznikol daňový únik. Podmienky, kedy vzniká právo na odpočítanie dane sú jednoznačne stanovené v § 49 citovaného zákona o DPH a tie žalobca nesplnil, preto správca dane nemohol ním uplatnený odpočet považovať za správny. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie nároku na odpočet DPH a neunesol tak dôkazné bremeno v zmysle § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu a v rozsahu uvedenom v odvolaní odporcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi konania nie je sporná skutočnosť, že dodávateľ žalobcu V. T., s.r.o., D. nebol už v roku 2004, kedy uskutočnil dodávky

žalobcovi, registrovaný na daň z pridanej hodnoty. Dodávateľ žalobcu teda v čase uskutočnenia zdaniteľného plnenia žalobcovi nebol platiteľom dane. Dodávateľ žalobcu však vystavil faktúru vrátane DPH, ako by bol platiteľom.

Podľa § 49 ods.2, písm. a) zákona č.222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 6. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Je nesporné, že daň bola voči nemu uplatnená, ale nie platiteľom DPH. Vzhľadom na to, najvyšší súd konštatuje, že podmienky na odpočet dane splnené neboli.

Spornou však bola právna otázka vzťahu ustanovenia § 69 ods. 5, zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, ktoré upravuje situáciu, ak neplatiteľ dane vystaví faktúru vrátane dane k nároku na odpočet dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. Na túto skutočnosť poukazoval žalobca .

Podľa § 69 ods.5 zákona o DPH ak osoba, ktorá nie je platiteľom, pri dodaní tovaru alebo služby uvedie vo faktúre daň, je povinná zaplatiť túto daň.

Logicky by bolo možné vyvodzovať, že neplatiteľ DPH zaplatil resp. je povinný ju zaplatiť, tak na druhej strane by mal vzniknúť nárok na odpočet takto uvedenej dane. Ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. však možnosť odpočtu spája výlučne s uplatnením dane iným platiteľom. Túto nerovnováhu by bolo možné odstrániť iba legislatívnou úpravou. Rozhodnutie žalovaného je v súlade s platnou právnou úpravou.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková